

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 6

NR 2021 - 2024

PROSINEC 2022

Světlo betlémské hvězdy

Světlo betlémské hvězdy ohlašující příchod světla Kristova je znamením pro svět. Pro svět, který má snahu zatemňovat své nemilosrdenství, oslňovat září svého pozlátka.

Sami přecházíme ze tmy do světla. Zřejmě nikdo z nás není natolik dalekonosným reflektorem schopným dosvítit za obzor, můžeme však naše mihotající plamínky spojovat a nechat je žít Duchem svatým. Získávat tak duchovní energii k osvětlení a prohrátí času i prostoru, který je nám darován.

Františkův život i odkaz jsou prozařování temnot světlem. Vyšly z naprosté odevzdanosti, vyústily do obdarování pokojem i silou.

Světlo hvězdy je nám předzvěstí příchodu radostné zvěsti. Je zábleskem světla života, do kterého jsme zváni. Abychom našli cestu, abychom naději osvětili své nitro.

(1 Jan 1, 5-7) A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očistí uje od každého hříchu.

Pozorujeme, že svět a společnost prochází rychlejšími a v jistých ohledech i hlubšími změnami, než bývalo v předchozích časech obvyklé. Neměli bychom se tím nechat bezhlavě strhnout, ani bychom neměli v obavách ustrnout.

Každé přicházející změně by mělo předcházet naslouchání a rozlišování – společné změně naslouchání společné. A ve vzájemnosti bychom měli i hledat východiska postavená na lásce i vědomí vlastní identity.

Milí, přijměte pozvání k mimořádnému **setkání celé naší františkánské rodiny** ve dnech 19. až 24. února 2023 na Velehradě. Využijme tuto příležitost k vzájemnému sblížení i rozjímání o **tajemství Vtělení živého Boha**.

Drazí, využijme také další výzvu k **prohlubování bratrství našeho sekulárního františkánského společenství** ve dnech 29. dubna až 1. května 2023 na Vranově u Brna. K naslouchání sobě navzájem a vanutí Ducha ve znameních doby i k **hledání své identity a cesty**.

Šíření pravého pokoje a dobra je postaveno na pokoře, sounáležitosti a odevzdanosti do vůle Boží. Je opřeno o pokoj vnitřní, jehož nelze dosáhnout bez naděje, bez Boží pomoci. Hledejme to podstatné, hledejme to společně, hledejme to ve světle Kristova evangelia.

br. Vendelín – služebník OFS

O světle

Adventní naděje

V prosinci, kdy vrcholí v přírodě vláda temnoty, prožíváme advent a my postupně rozsvěcujeme svíčky na adventním věnci, abychom vyjádřili naději, že poslední slovo bude mít světlo Boží blízkostí o Vánocích, kdy Bůh je - doslova - s námi.

Je zajímavé, že i v jiných náboženstvích se v tomto zimním období slaví svátky s podobným poselstvím.

Podoba v jiných náboženstvích

Například Židé slaví v době našich Vánoc Chanuku - svátek světla, který připomíná opětovné vysvěcení druhého jeruzalémského chrámu poté, co byl znesvěcen vojsky krále Antiocha IV. Chanuka rovněž připomíná „zázrak oleje“. Podle tradice našli Židé po příchodu do Chrámu pouze jednu nádobu s čistým olivovým olejem, která stačila pro chrámovou menoru /svícen/ na jeden den. Zázrakem však olej hořel po osm dní, což stačilo, aby byl vylisován, připraven a posvěcen nový olej. Na paměť tohoto zázraku se zapalují svíce a jí se jídla připravená na oleji ...

A například hinduisté mají v lednu – tedy také v zimě – svátek Makar Sankranti -

Zimní slunovrat. Slunce se vrací z jihu na sever. Symbolizuje vysvobození ze tmy nevědomosti a návrat světla poznání a moudrosti. Tento den se drží půst a dávají se dary chudým.

Touha po světle

Jak vidno, tak v mnoha kulturách prožíváme touhu po naději a po světle jak fyzicky /třeba někde v Laponsku nebo na Sibiři musí být dlouhodobá zimní tma dost depresivní/, ale i psychicky /i na nás doléhá úzkost z epidemie covidu, blízkosti nesmyslné války i nastalé drahoty/. Mimochodem v češtině máme takové krásné rozlišení. Když jsme rozzlobení, tak někomu chceme vše pořádně „vytmavit“ ale když někoho chceme konstruktivně, s trpělivostí a láskou uvést do pravdy, tak mu to prostě „vysvětlíme“ - tedy vyvedeme ho z temnoty nevědomosti na světlo pravdy...

A pro nás křesťany je nejužasnější – že po duchovní temnotě nebo spíš přítmi naší touhy a naděje nám vzchází o Vánocích světlo spásy.

Co říká o světle Bible:

Izajáš 60:1-5 "Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů.

Na Starý Zákon navazuje i evangelista Matouš:

Mt 4,12-23: Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtítel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: "Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo;

Světlo Boží přítomnosti je pro nás i výzvou ke svědectví druhým:

Matouš 5:14–16: Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Bůh je naše světlo a my máme na toto světlo ukazovat svým životem, měli bychom být Kristovou ikonou, obrazem Božím. Vždyť proto si říkáme křesťané, tedy „kristovci“...

Františkova modlitba

Když jsem před 33 lety promýšlel motto na své primiční oznámení, vybral jsem si nakonec text, který mi rezonoval ve službě kněze a vlastně v životě každého Ježíšova následníka... Vyhrála to modlitba sv. Františka:

Učiň mě, Pane, nástrojem, ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

Kde dusí nenávisť, ať lásku vnáším, kde tiskne bezpráví, ať křivdy snáším, ať smírem spojuji, kde dělí hádky, ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.

Ať vírou postavím hráz pochybnostem, ať propast zoufalství překlenou mostem, kde vládne temnota, ať světlo křesám, se všemi smutnými ať v tobě plesám...

Kéž se tak stane...

Všem žehná br. Bernard Jan Linhart

Slovo národního duchovního asistenta

Světlo ... jak přišlo na svět.

Čas adventní je časem očekávání, přípravy na narození Spasitele. Mně se neskutečně doba adventní líbí a moc se na ní vždy těším. Zdá se mi, že je možné v tom čase zakusit jaksi více lidské něhy. Mám pocit jakoby něco „viselo ve vzduchu“, prorocké vize nejsou „vzdálené“, v textech liturgie slyšíme o zaslíbeních a ony se začínají naplňovat. Dále potkáváme konkrétní lidi s konkrétními příběhy. Počínaje lidmi vyjmenovanými v rodokmenu Pána Ježíše a také dalšími osobami naplněnými Duchem svatým (Maria, Zachariáš, Alžběta, Jan Křtitel, ...). Tito lidé nejsou zbaveni obav a starostí. Museli mnohokrát čelit výzvám jim současným. Často se jim životní plány otočily o 180 stupňů. A Bůh na to vše odpovídal a odpovídá: „Neboj se!“ Panně Marii, svatému Josefovi, Zachariášovi, nám. Neboj se, já jsem s Tebou, Emmanuel, Bůh s Vámi, s Tebou. A ještě se mně líbí na adventní době, že se do příběhu lidí „zapojují“ andělé, na které si v běžném shonu všedních dnů málokdy vzpomeneme. Nakonec jedna myšlenka mě letos zvlášť oslovila: Bůh se vtělil. PŘIJAL tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Bůh z Boha, Světlo ze Světla.

Slovo světlo se objevuje v Písmu Svatém více než 130 krát. Nejvíce ve starém zákoně u proroka Izaiáše, v novém zákoně pak u Jana evangelisty. Toto světlo vždy přináší rozsvětlení, rozsvícení, rozjasnění.

Dnes známe různé typy světla a také zdroje světla. V dnešní době se zvlášť zaměřujeme na úsporné žárovky, obnovitelné zdroje napájení a více sledujeme spotřebu energií. S nynější nelehkou energetickou situací se také musíme vypořádat a neztrácet hlavu. Nebojte se!

Inspirativním nám může být zkušenost tří mudrců z východu. Hvězda je vedla dlouhou cestou. Pak se ztratila. Museli se začít koukat před sebe a kolem sebe. A co viděli? Jeruzalém, který se bál příchodu Mesiáše, nového Krále. Mudrci se nenechali odradit. Začali sledovat znamení doby. Naslouchali Písmu a znalcům zákona. Ptáme se i my Pána skrze Slovo a proroky dnešní doby? Jdeme za světlem nebo pozlátky? Světlo nehasnoucí nebo blikající neóny reklam slibujících snadný a light život.

Bratři a sestry. I když to často nevnímáme nebo nejsme schopni to zahlédnout, přes to všechno září světlo z Betléma – ono přišlo na svět. Z Jitřenky, Paní Adventu.

Výbornou intuici měl papež Benedikt v encyklice Spe salvi. V bodě 49 napsal: „V hymnu z VIII.-IX. století, tedy více než tisíc let starém, Církev zdraví Marii, Matku Boží, jako „Hvězdu naděje“: Ave maris stella. Lidský život je cesta. K jakému cíli? Jak k němu najdeme cestu? Život je jako cesta na často potměném a bouřlivém moři dějin, cesta, při níž sledujeme hvězdy, které nám ukazují směr. Pravými hvězdami našeho života jsou osoby, které dovedly žít správně. Ony jsou světly naděje. Ježíš Kristus je zajisté skutečným světlem, sluncem stojícím nad všemi temnotami dějin. Abychom však dospěli až k Němu potřebujeme také bližší světla, osoby, které dávají světlo tím, že předávají jeho světlo, a nabízejí tak orientaci našemu putování. A která jiná osoba by pro nás mohla být hvězdou naděje více než Maria. Ta která svým „ano“ otevřela samotnému Bohu bránu našeho světa, ta která se stala živou Archou Úmluvy, v níž se Bůh stal tělem, jedním z nás a rozbil svůj stan mezi námi (srov. Jan 1,14)?“

Ať nás neustále na našich cestách provází přímluva Panny Marie, která dala světu nehasnoucí Světlo.

P. Eliáš Paseka, OFM

MOHU SE SVATÝM FRANTIŠKEM ŘÍCT I JÁ: „DEUS MEUS ET OMNIA“?

Na čem stojí mého života základy? Jaké já si schraňuji poklady?

Jsem nositelem světla tam, kde dosud vládne tma?

Přináším útěchu tomu, kdo žal a smutek má?

Spojuji ty, kteří se před tím hádali?

Přivádím k Bohu ty, kteří ho dosud neznali?

Vnáším pokoj tam, kde se lidé nenávidí a uráží?

Jsou pro mne cenní ti, kterých si nikdo neváží?

Jsem ochoten trpět jako Kristus můj Pán?

Snáším, když jsem jako on tupen a vysmíván?

Je pro mne smrt konečnou stanicí, nebo jen mezi dvěma světy tenkou hranicí?

Umím se něčeho, co je mi drahé pro druhého vzdát?

Umím lásku přijímat, ale i sám milovat?

Umím žasnout nad krásou Božího stvoření,
vidět bratry a sestry v mracích nebo kamení?

Jsou pro mne chudoba, čistota, poslušnost
překážky nebo stupínky pro cestu na věčnost?

Proč právě svatý František mým vzorem se stal?

Protože ač věděl, že sám je hříšník,

Boha - NEJVYŠŠÍ LÁSKU A DOBRO z celého srdce miloval.

Kéž jak František Boží matku Marii ctím
a Eucharistie s Biblí jsou největším mým bohatstvím.
Ať i já vnáším do svého okolí, do dneška,
to co svatí Klára, Antonín nebo Anežka.

(všechny obrázky jsou pořízené v Jihlavě v kostele Nanebevzetí PM a v klášteře u minoritů)

Požehnané prožití svátku sv. Františka v roce 2022, kdy POKOJ A DOBRO v mnoha srdcích nevládne
přeje a vyprošuje
Marie Anežka Pechová OFS
MBS SFŘ Jihlava

ZPRÁVA ZE ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY SFŘ ČR

3. 12. 2022 BRNO klášter kapucínů, od 9:30

Přítomni: Václav Vendelín Hájek, Luboš František Kolafa, Marie Václava Richterová, Markéta Terezie Kubešová, Lumír Rufin Hurník, o.Kryštof Skibiński OFMConv, Vladimír Jan Pavel Dvořák, Lubomír Irenej Mlčoch, Mirka Brigita Čejchanová, Hana Brigita Reichsfeld, Pavel Petr Vaněček, Marcela Růžena Řezníčková

Omluveni: Petr Bonaventura Tesařík, o. Eliáš Tomáš Paseka OFM, o. Rafael Budil OFMCap,

MODLITBA: Hanka Brigita – Iz 30,19-26 –

Úvodní sdělení – Markéta a Luboš připraví článek o Fr. Reichlovi do Zpravodaje

1) ZPRÁVA NM O ČINNOSTI NBS

- a) činnost NBS - NM poděkoval všem za komunikaci s MBS - je to nejdůležitější služba
- b) **výroční setkání františkánské rodiny v únoru na Velehradě** (se setkáním duch.asistentů) moderování – dvojice z NR, střídát se po dnech, večer chval (kapelu a vedení zajistí Hanka Brigita, stejně tak i službu přímluvné modlitby)
- c) **Národní nevolební kapitula Vranov** – jednohlasně odsouhlasena nevolební kapitula (ne setkání), vyhlásí jí NM Vendelín koncem ledna 2023. Program začít silným osobním příběhem – svědectvím. Cílem je duchovní růst společenství - diskuze v malých moderovaných skupinkách – povedou členové NR + vyberou si pomocníky.
- d) byla rozeslána směrnice pro rady MBS a formační katalog – byl schválen návrh vytvořit ještě pro MBS pomůcku pro formaci - zajistí Hanka Brigita a Vendelín
- e) odkaz Dr. Noska – br. Irenej a br. Jiří Šenkýř pokračují v přípravě publikace a br. Vladimír dodal další kontakt pro spolupráci
- f) Františkánské prameny II. - probíhá závěrečná korektura, bude to hotovo do setkání na Velehradě
- g) Film o SFŘ –premiéra bude na Vranově při národ. nevolební kapitule, odsouhlasen dar 100 000 Kč z evangelizačního a publikačního fondu pro TV Noe na uhrazení finančního závazku

2) ZPRÁVA ZÁSTUPCE NM O ČINNOSTI MBS – viz příloha, br. Václav Němec zpracuje postup při zániku a sloučení společenství (Karviná + Benešov)

3) ZPRÁVA FORMÁTORŮ – viz příloha, formač. seminář v Praze - Luboš písemně zašle objednávku ubytování, do kalendáře dodat 14.3. a 19.9.2023 – on -line formační seminář.

Pouť ke hrobu Fr. Noska - vyřešit s místním farářem žádost o souhlas o. arcibiskupa Graubnera s návštěvou biskupa Tomáše Holuba - zajistí br. Irenej a bude informovat Vendelína a Mirku

Hlasování o setkání NR v září - proběhne v Praze 9/9/23 (pro 6) a nebude spojeno s poutí na Hostýn (pro 5), jeden se zdržel hlasování

4) ZPRÁVA HOSPODÁŘKY - návrh rozpočtu jednohlasně schválen NR, k 30.11. je na účtě 15.500,- pro pomoc Africe (fond Studna) – odešleme do konce roku – schváleno jednohlasně, 15.000,- odesláno chudým do Brazílie, finanční pomoc pro rodinu s 6 dětmi (5.000,-) + ženu v tíživé situaci (3.500,-) - schváleno jednohlasně, sbírka na Jesličky pokračuje

5) ZPRÁVA ČLENKY MR – viz příloha – připomínky k Mezinárodním stanovám poslat do 3/2023

6) ZÁVĚR – POŽEHNÁNÍ NA CESTU A DO SLUŽBY

zapsala Mirka Brigita Čejchanová
s přáním pokoje a dobra br. Vendelín

KALENDÁRIUM

7. 1. 2023 (so) - Tříkrálové setkání, Praha - Spořilov u sv. Anežky

2. 2. 2023 - Setkání řeholníků a zasvěcených osob (diecézní katedrály)

18. 2. 2023 - Zahájení 41. Cyrilo-Methodějské pouti (v Levém Hradci, mše sv. 9.30h)

19. - 24. 2. 2023 - NÁRODNÍ SETKÁNÍ FRANTIŠKÁNSKÉ RODINY, Velehrad - Stojanov
(21. 2. bude přítomen apoštolský nuncius J. T. Okolo)

3.-5. 3. 2023 - Františkánská duchovní obnova pro mládež, Velehrad

11. 3. 2023 - Postní duchovní obnova MBS Opava, Fulnek, Krnov (Opava - P. Bogdan Sikora OFMConv)

14. 3. 2023 - Formační seminář on-line

Připomínáme možnosti získání plnomocných odpustků pro členy SFŘ

v den přijetí do SFŘ

v den složení profesního slibu SFŘ

při ukončení řádné bratrské i pastorační vizitace

BRATRSKÉ SETKÁNÍ - VRANOV 2023

Milé sestry, milí bratři, na jaře příštího roku se – dá-li Pán – sejde naše národní společenství formou tzv. nevolební kapituly. Zváni jsou zástupci všech místních bratrských společenství.

Záměrem je setkat se v širokém plénu a vzájemně se sdílet o tom, jak osobně vnímáme a prožíváme duchovní odkaz sv. Františka a identitu jeho následovníka ve světě. V rámci synodálního procesu v celosvětové Církvi jsme i my vyzváni a pozváni reflektovat a jaksi aktualizovat vlastní povolání, zejména to, jak ho žijeme ve světě – v současném, dnešním světě, jehož jsme součástí.

Setkání bude třídní od 29. dubna do 1. května a proběhne v Duchovním centru na Vranově u Brna. Kromě společné modlitby a příležitostí ke spontánním setkáním a rozhovorům budeme mít také možnost konkrétní témata prohodit v menších skupinách a seznámíme se s podobami osobního následování sv. Františka v životních příbězích některých z nás.

Celé tři dny se budou odvíjet v duchu motto „Od Evangelia k životu a od života k Evangeliu.“ Zkusíme vystopovat, jak tato dynamika již probíhá a mohla by probíhat v našich životech – nebudeme se tolik zabývat tím, jak „BY TO MĚLO BÝT“, ale budeme se otevřeně a upřímně bavit o tom, JAK TO JE – a jak by to BÝT MOHLO.

Jak říká u nás velmi dobře známý autor duchovní literatury Anselm Grun: právě skrze rozhovor o bezprostředně zakoušených skutečnostech se i Bůh stává bezprostřední zkušeností. Společně se ho dotýkáme, když jsme ve vzájemném kontaktu (A. Grun, M. Dufner, Spiritualita zdola, KNA 2002).

Na Vranově vytvoříme k takovému setkávání a otevřenosti Duchu prostor.

sr. Jana Dominika OFS a br. Vendelín OFS

Národní setkání františkánské rodiny

Velehrad
19.-24. února
2023

OSLAVA 800. VÝROČÍ UDÁLOSTÍ V GRECCIU

...s rozjímáním o Tajemství Vtělení
pohledem našeho života v Kristu,
ve světě a ve společenství, bratrství
a sesterství

...zahájení čtyřletého cyklu oslav
osmistých Františkánských výročí v
úterý 21. února se spolu s bratry a
sestrami zúčastní představení
františkánských řádů a kongregací
a slavnostní mše svaté ve
velehradské bazilice od 18:00 i
apoštolský nuncius arcibiskup Jude
Thaddeus Okolo

srdečně zve Sekulární františkánský řád
ve spolupráci s OFM, OFMCap. a OFMConv.
kontakt: Václav Vendelín Hájek OFS,
vvhajek@seznam.cz, 602 720 627

Jesličky pro Svatý Antonínek

Drazí bratři a sestry,

v minulém Zpravodaji byl otištěný dopis, ve kterém byla zveřejněna prosba o modlitbu a také prosba o finanční příspěvek na realizaci jesliček na poutním místě Svatý Antonínek. Ke dni 30. 11. 2022 se podařilo vybrat na jesličky 17 500,- Kč. Děkujeme Vám velmi za modlitby a za Vaše finanční dary. Sochy se budou převážet a ukotvovat na Svatém Antonínku ještě před Vánocemi.

19. – 24. února 2023 nás čeká národní setkání františkánské rodiny ČR na Velehradě. V rámci několika-denního programu pojedeme na výlet na Svatý Antonínek, kde budou jesličky posvěceny a chvíli u nich pobudeme. Přiložené fotografie dokumentují práci sochařů během tvorby soch. Celé sousoší Svaté rodiny se jistě podaří vyfotografovat během zimní návštěvy.

Velmi prosím, pokud se ještě do Vašeho MBS nedostala informace o jesličkách, předejte ji bratřím a sestrám. Z MBS Zlín vzešel dotaz, zda je možné ještě přispět na jesličky. Ano, je to možné a bude tomu tak i v průběhu první poloviny roku 2023. Předpokládaná cena soch včetně jejich převozu a instalace je 100 000,- Kč. Sekulární františkánský řád v ČR vyhradil pro sbírku na jesličky číslo účtu: 189969375/0300, variabilní symbol: 2412. Rádi Vám zašleme potvrzení o daru, pište prosím na adresu: richterova@cmgpv.cz.

Sochy Svaté rodiny, na které bude vybráno ve sbírce SFŘ pro jesličky, budou darovány farnosti Blatnice pod Svatým Antonínkem, která se bude o jesličky na poutním místě Svatý Antonínek starat (údržba, nátěry aj.). Kdybyste měli jakýkoliv dotaz ohledně jesliček na Svatém Antonínku, napište mi nebo zavolejte.

Přeji Vám radostné Vánoce, pokoj a dobro do všech dní

Vaše sestra Hanka Brigita Reichsfeld

Krátce před vydáním Zpravodaje jsme obdrželi zprávu, že dne 16. 12. 2022 již proběhla instalace jesliček na Svatém Antonínku.

Několik fotografií najdete ve fotopříloze

redakce

Ohlédnutí za podzimním formačním seminářem v Brně

21. – 22. října proběhl v Brně na Petrinu podzimní formační seminář národního bratrského společenství. Téma semináře bylo: Ježíš Spasitel. Z Prahy za námi přijel otec Bonaventura Ondřej Čapek OFM. Do Brna se sjelo čtyřicet dva terciářů z různých místních bratrských společenství. Seminář začal mší svatou a nešporami u kapucínů, společnou večeří a úvodním sdílením. Potom následovala adorace, možnost svátosti smíření a osobní přímluvné modlitby v kapli.

V pátek večer se ukázala potřeba, jak máme prakticky uchopit a účinně vést formaci v bratrských společenstvích. Bratr Bonaventura se pěkně a rychle přizpůsobil této spontánní potřebě a první dvě sobotní promluvy věnoval praktickým věcem formace. Někoho jeho slova překvapila, jinému se dostalo potvrzení. Všichni jsme se ovšem shodli na tom, že jeho slova nám byla velmi k užítku a k povzbuzení. Třetí sobotní promluva se věnovala předeslanému tématu, po kterém proběhlo živé sdílení bratří a sester.

Všechny přednášky ze semináře byly nahrávány a jsou k dispozici.

sestra Hana Brigita Reichsfeld, národní formátorka OFS

Svědectví k podzimnímu formačnímu semináři

V pátek 21. 10. 2022 v poledne po požehnání od bratra Jana jsme čtyři zástupci našeho společenství vyjeli ze Sušice od kapucínského kláštera směr Brno na podzimní formační seminář. Cesta byla sice dlouhá, ale bez nějakých větších zdržení v kolonách, s jedním zastavením na benzínce. Vlastně, i když trvala přes čtyři hodiny, nebyla ničím nepříjemným, protože jsme ji strávili při modlitbě růžence a v přátelském povídání.

Do Brna jsme přijeli dostatečně včas. Zaparkovali jsme v klášteře u kapucínů a před mší svatou jsme si ještě stihli prohlédnout Kapucínské terasy a katedrálu svatých Petra a Pavla.

Po mši svaté jsme přijali pozvání bratra Kryštofa a zůstali s ním na večeri. Proto jsme nestihli první seznámení se s programem, ale o večerní adoraci a chvály jsme nepřišli. Byl to krásný čas v přítomnosti bratří a sester, ale hlavně v přítomnosti našeho Pána. V průběhu večera byla možnost svátosti smíření nebo přímluvné modlitby.

Druhý den ráno jsme se sešli v kapli na modlitbu ranních chval, pak následovala snídane a po snídani začala první přednáška. Přednášející otec Bonaventura Ondřej Čapek OFM nás mile překvapil. Protože téměř celý den zaměřil na téma formace. Moc mu děkuji za povzbuzení a rady které se nám snažil předat. Na závěr nezapomněl ani na původní téma semináře „Ježíš je spasitel“. Krásné bylo i sdílení ve skupinkách, kde jsme si předávali zkušenosti z místních bratrských společenství.

Sobotní den utekl velice rychle a my se vydali na zpáteční cestu a v srdcích jsme si odváželi radost, že jsme mohli být ve společenství bratří a sester z různých koutů naší republiky. Už teď se těším na další setkání.

Bohu díky za všechny, kteří pro nás seminář připravili a starali se o nás.

sestra Jana Markéta, MBS Sušice

Místo, kde sv. František kázal ptáčkům

Psal se pravděpodobně rok 1220, kdy se sv. František z Ducha Božího ocitl na poli obklopeném stromovým množstvím ptáčků.

Svatý Bonaventura ve své Legendě minor píše:

„Kdysi šel Boží muž spoletským údolím a cestou ve vsích kázal. Tak se přiblížil k Bevagne. Narazil tu na místo, kde bylo množství různých ptáků ve velikém houfu. Když ten houf jeho dobrotivé oko zahlédlo, zastínil ho Duch Páně. Radostně ptáčky pozdravil a přikázal jim, aby zbožně naslouchali slovům Páně. Když jim řekl mnohé o dobrotivých Božích skutcích vůči tvorům a mluvil o chválách, které by mu měli ptáčci vzdávat, naklání se opěřenci hlavičky, roztahovali křídla, otevírali své zobáčky a pozorně se na něho dívali, jako by chtěli pochopit podivuhodnou sílu jeho slov.

Boha plný muž právem k těmto nerozumným tvorům projevoval lidskou dobrotu a náklonnost, protože tito tvorové k němu byli také podivuhodně přitahováni: naslouchali, když je poučoval, poslouchali jeho rozkazy, cítili se dobře pod jeho ochranou a rádi u něho prodlévali, dokud je nerozpustil.“

Toto místo opravdu existuje a jmenuje se Piandarca. Leží blízko vesnice Cannara, několik kilometrů od Assisi. Zde se také datují počátky našeho řádu – v chatrči Tugurio založil podle legendy sv. František třetí řád – kajicníků.

Nyní se zde buduje venkovní svatyně, na zemi je velké světelné Tau, viditelné zvláště pěkně v noci, a bude zde postaven kamenný oltář s bronzovou sochou modlícího se sv. Františka.

Rádi bychom toto místo také navštívili při naší chystané pouti do Assisi v květnu 2023, abychom si připomněli kořeny našeho řádu a prosili našeho nebeského Otce o dar pravdivě a radostně následovat našeho milovaného sv. Františka.

...A dost možná, že se tu s námi pomodlí i nějací ti opěřenci....

Markéta Terezie od dítěte Ježíše

MANUELA MATTIOLI

K 30. výročí jejího odchodu

"Nikdy na ni nezapomeneme"

Sekulární františkánský řád se svou současnou strukturou a organizací má za sebou 44 let, kdy obdržel od papeže Pavla VI. obnovenou řeholi a první generální ministryní tohoto obnoveného řádu se stala naše sestra z Venezuely – Manuela Mattioli. Patřila k těm, kteří se neúnavně zasazovali o obnovu OFS a přispívali cennými příspěvky v oblasti práce na zveřejnění obnovené řehole.

Její dynamické vedení dalo celému řádu novou filozofii a umožnilo mu překonat všeobecnou krizi církevních institucí, díky níž se omladil a otevřel univerzální vizi celého řádu s novými cestami a novými perspektivami do budoucna.¹

Byla to žena, která v každém, s kým se setkala, zanechala stopu bratrství. Vzpomínáme na ni jako na někoho, kdo nevynechal jedinou příležitost, aby se sblížil s bratry a sestrami, aniž by existovaly jazykové, rasové nebo společenské bariéry. O každého z nich se starala s laskavostí a něhou, s náklonností a blízkostí těch, kteří se v jediném okamžiku stanou sousedy. Mnozí ještě dnes mohou dosvědčit, že pocítili její blízkost, když je něco bolelo nebo když prožívali chvíle radosti.

Plně žila Řeholi OFS, na jejímž sepsání se podílela s takovým úsilím a odvahou. Můžeme potvrdit, že praktkovala to, co čteme ve 13. článku Řehole: *"Jako [nebeský] Otec spatřuje v každém člověku rysy svého Syna, který je první z mnoha bratří a sester, ať i sekulární františkáni přijímají všechny lidi pokorně a laskavě jako dar od Pána a jako Kristův obraz "*.

Třicáté výročí odchodu naší sestry Manuely Mattioli do Otcova domu je pro mnohé bratry a sestry, kteří ji neznali, novou příležitostí, aby si uvědomili její dědictví, na jehož základě OFS posledních 44 let dokázal reagovat na výzvy církve tohoto století.

V jednom ze svých posledních článků uveřejněných v časopise "Ideales Seraficos" vyprávěla o svých zážitcích z návštěvy hory Alverna, když slavila 30 let své profese v OFS. Z této úchvatné hory vypráví o smyslu své profese a sděluje nám: *"Nedávno jsem vystoupila na horu Alverna. Chtěla jsem si tam připomenout třicet let svého terciářského života, konfrontovat se se svým františkánským následováním, ponořit se do milosti a radosti z přijatého povolání"*. Není pochyb o tom, že tato milost byla silou, která ji provázela, dokud s velkým klidem nepřekročila práh utrpení v posledních dvou letech svého krátkého života (zemřela v 56 letech). Jak vypráví jedna z jejích nejbližších přítelkyň, opakovaně říkala, že své utrpení obětovala za všechny bratry řádu, a zejména za předsednictvo a generálního ministra.

(Z textů CIOFS vybrala Markéta Terezie od dítěte Ježíše)

1 Homilie P. José Angúlo Quilis, TOR, generální ministr, Řím, mše svatá, Via Vittorio Veneto, Řím, 3. prosince 1992.

Fotografie : viz <https://ciofs.info/2022/11/02/ofs-remember-first-minister-general/>

Cyrlometodějská pout'

Letošní **XXXXI. ročník** začal na Levém Hradci 19.2. a pak každý měsíc jsme putovali vždy jeden víkend (denně cca 25 km – někdy méně, někdy více) přes Brandýs nad Labem, Poříčany, Kolín, Řečany nad Labem, Heřmanův Městec, Chrast, Luži, Litomyšl, Opatov, Městečko Trnávka, Moravičany, Litovel, Svätý Kopeček, Brodek, Němčice nad Hanou, Morkovice, Koryčany, Boršice až konečně 27.8. jsme doputovali do našeho cíle - na Velehrad.

Cestou jsme se každý den modlili růženec – radostný za církve v České republice, na úmysly našich biskupů, za nová kněžská povolání a za farnosti, jimiž procházíme, růženec světla za Evropu, za její křesťanské sjednocení, za pokoj a dobro ve světě, za smír křesťanů a muslimů, bolestný za nás poutníky, naše rodiny a naše úmysly a slavný za církve ve světě a na úmysly sv. Otce Františka.

V neděli jsme vždy slavili mši svatou na místě, kde jsme začínali etapu.

Vypadá to, že jsme všichni ohromní sportovci, ale nebojte se – jede s námi doprovodné vozidlo s obětavým řidičem, který nám jednak veze baťohy a občas popoveze i vyčerpaného poutníka.

Vybavují se mi střípky vzpomínek – mše svatá na památném Levém Hradci - místě, které zažilo sv. Vojtěcha, sv. Václava a sv. Ludmilu, stromy lámající vítr na cestě kolem Vltavy, Palladium země české, pohled na horu Říp a zasněžené Krkonoše v dáli, malebné vesničky na Vysočině, sochy Olbrama Zoubka v Litomyšli, nekonečné schody ke Svatému Kopečku s cílovou odměnou - nádhernou vyhlídkou na Olomouc...na Velehrad jsem osobně letos ze zdravotních důvodů nedoputovala, ale těším se, že se to příště podaří. Mimochodem – v Litomyšli na hřbitově je pochována Magdaléna Dobromila Rettigová a hádejte, co jí roste na hrobě...šnitlík !

Velký dík patří organizátorům Liboru Gottfriedovi a Uršule Janků, kteří každoročně vymýšlejí trasy a pak posílají všem zájemcům mailem informace o detailech cesty.

Začátek dalšího ročníku naší pouti bude **18.2. 2023** tradičně na Levém Hradci u Prahy.

Detaily najdete v aktualitách na našem webu www.sfr.cz, nebo si o ně můžete napsat organizátorům: L.Gottfried@seznam.cz

Markéta Terezie Kubešová

Poděkování z OFS Chorvatsko

Drazí bratři a sestry,

Tímto dopisem bychom vám rádi poděkovali za péči, kterou jste projevili našim bratrům a sestrám, jejichž domovy byly vážně poškozeny během silných zemětřesení, která postihla Chorvatsko v březnu a prosinci 2020. Spolu s bratry a sestrami z dalších místních a národních bratrských společenství jste zareagovali na výzvu našeho Národního bratrského společenství a pomohli těmto lidem, že cítili blízkost, péči a že nejsou zapomenuti.

Při této příležitosti bychom chtěli jménem rodin Smolkovičových a Tomičových, kterým jsme směřovali vaši pomoc, osobně poděkovat vašemu Národnímu bratrskému společenství za vaši pomoc a blízkost. Předali jsme jim vaši pomoc, se kterou se dokázali postavit na nohy a napravit některé škody způsobené zemětřesením.

Během Národní kapituly jsme k této iniciativě sloužili mši svatou za všechny naše dobrodince. Kéz dobrý Bůh žehná vaši štědrosti a starostlivosti o potřebné a ať se za vás přimlouvá náš serafinský otec sv. František!

Pokoj a dobro!

Marta Radoš
Národní ministryně OFS Chorvatsko

(překlad Markéta Terezie od dítěte Ježíše)

Národní rada slouží národnímu společenství

Na začátku malý kvíz:

Jaký obličej bys přiřadil k postavám na obrázku? Náповědu najdeš ve foto příloze Zpravodaje. Jména zase na www.sfr.cz/národní_rada...

Povím vám příběh, který se mi přihodil před měsícem na jedné volební kapitule. Sestra, která je členkou řádu už 11 let mi položila otázku: „Co vlastně ta národní rada dělá? Otázka mne zaskočila. Uvědomil jsem si, že žiji mimo realitu. Sloužím v národní radě deset let, neuvědomil jsem si, že někdo nemusí vůbec znát její službu.

V knize Kronika sta let SFŘ v ČR je jmenováno 28 členů řádu, kteří se v průběhu posledních 20 let věnovali službě v národní radě. A je tam také popsáno sto let činnosti řádu včetně významných osobností. Takže 28 lidí život ve službě národní rady to zná z vlastní praxe. Asi by o službě řekli: Trochu dřina, ale také velký zdroj povzbuzení. Spolupráce s prvními řády nás obohacuje.

Jak pochopit hlavní smysl služby národní rady národnímu společenství? Co je vůbec to národní společenství?

A já je – další otázka. Možná pomůže mapka?

Aha! 47 MBS v celé ČR – to je národní společenství. Ale opravdu - rozmístění MBS v ČR asi k pochopení národního společenství nestačí. Za každým MBS je třeba vidět skupinu lidí se všemi jejich radostmi a starostmi. Jsou to vesměs lidé, kteří důvěřují pravdivosti spirituality sv. Františka z Assisi, a kteří se podle jeho vzoru učí bratrství.

Opravdu žijeme bratrství jako národní společenství? Nebo žijeme jenom pro to svoje místní společenství?

Zkusím se zeptat současného národního ministra Václava Vendelína Hájka.

(Kdo je Vendelín? Podívej se do knížky Osm století na cestě evangelia se sv. Františkem. Národní rada jí vydala v roce 2021. Krátký článek o Václavovi Hájkovi je na str. 72)

Vendelíne, jaké poslání má národní rada Sekulárního františkánského řádu?

Národní rada má v Ordo Franciscanus Saecularis několik úkolů. Mezi ně patří komunikace s radou mezinárodní, budování sounáležitosti s našimi bratry a sestrami po celém světě. Vedle toho jí také přísluší pečovat o bratrský život na daném území. V tom je však poslání národní rady odvislé od struktury národního společenství.

Národní rada u nás a na Slovensku se nějak liší? Jak?

V modelu, který je na Slovensku s ustanovenými regionálními (oblastními) společenstvími je národní rada volena jejich delegáty a předně koordinuje činnost regionálních rad. Ty pečují o místní společenství, ale starají se také o organizaci celonárodních setkání.

A u nás v ČR?

V naší struktuře, kdy je národní rada volena přímo delegáty místních bratrských společenství je zdůrazněna její role služebná. Ustanovená je celým národním společenstvím a jemu i přímo slouží. Ačkoliv naše dokumenty mluví o radách „vyšší úrovně“, svým významem je „nejvyšší“ rada místní. Navíc i my chceme přirozeně vzniklé oblasti podporovat a postupně jim přenechávat iniciativu a podporovat jejich společná setkání. Naše oblasti na rozdíl od jiných zemí vznikaly a vznikají přirozeně. (Opava, Olomouc, Hradec Králové, Plzeň, Svatý Antonín u Blatnice). Nevznikají direktivně shora, ale z potřeb zdola.

Tak už prozrad', co má národní rada v plánu? Většinou členy národní rady známe jako delegáty při místních volbách nebo vizitacích nebo při pouti Prahou nebo na Hostýn. Také víme, že udržuje archiv a aktuální evidenci všech členů. Ale co má v plánu pro budoucnost řádu?

Národní rada připravuje směr a plán formace a několik celonárodních setkání za rok pro posilování bratrství celého našeho národního společenství. Pro naši františkánskou obnovu.

Myslíš tím například každoroční formační setkání v Brně a Praze?

Ano to také, ale spíše mám na mysli trvalou formaci. Formace – vedení k duchovnímu růstu – je stěžejní úsilí nás všech. Je podporována v rámci národního bratrského společenství několika akcemi za rok, leč její nosná váha je ve společenstvích místních na základě bližších vztahů, důvěry, přímých kontaktů. Jako národní rada bychom rádi zprostředkovali výměnu zkušeností i vhodných a osvědčených materiálů v této oblasti, nejlépe přímo mezi místními služebníky. Bližší informace byly nedávno předány místním ministrům a formátorům.

Na jedno konkrétní setkání národního společenství se moc těším. Příští rok oslavíme 800. výročí události v Grecciu – tajemství Vtělení. V únoru na Velehradě se sejdou zástupci opravdu celé Františkánské rodiny. *(Více ve Zpravodaji).*

Co by ještě ráda udělala národní rada pro trvalou formaci?

Podstatou služby národní rady by mělo být posilování bratrského soužití v místních společenstvích. A podstatou tohoto soužití je vzájemné povzbuzování se v duchovním růstu trvalou formací. Tu chce naše národní rada podporovat, jí napomáhat, k tomu připravila jako pomůcku Katalog formačních materiálů na našem webu.

Prosíme v tomto ohledu o výměnu zkušeností všechna MBS.

Zprostředkováním přímého propojení formátorů, chceme jako sloužící národní rada nastavit oživující „horizontální komunikaci“ napříč celým národním společenstvím. A pokračovat v tom „fórem mladých“, předáváním zkušeností života sekulárního františkánství napříč profesními skupinami, propojováním služebníků modlitby... Zda a do jaké míry se to zdaří, záleží na nás všech.

Ještě se prosím vyjádří k vydavatelské činnosti národní rady:

Za poslední léta jsme vydaly 6 knih: Svatost ve světě – Terciáři sv. Františka - Jitka Krausová OV, Duchovní doprovázení - Patrik Crasta OFM, Vše má svůj čas – František Reichel, Osm století na cestě evangelia se sv. Františkem – ed. Hana Brigita Reichsfeld a Václav Vendelín Hájek, Kronika Sta let – ed. Luboš Kolafa, Františkánské Prameny II – Bonaventura Štivar OFM Cap. Když společně čteme stejné knihy formujeme se navzájem.

(Všechny knihy jsou ještě na skladě a lze si je zakoupit a přispět tím na evangelizační činnost SFŘ. Nebo online na webu www.františkani.cz)

Mohl bys, prosím, upozornit čtenáře na nový program národní rady, který ti leží na srdci.

Sociální oblast k františkánství neodlučitelně patří, je to součást naší spirituality. A národní rada hospodář s prostředky, které jsou jí od vás všech svěřeny. Chceme je využívat tak, aby nejlépe posloužily tam, kde je to opravdu třeba. Aby sociální oblast nebyla opomíjena, ale naopak se mohla rozvíjet cíleně, vytvoříme fond vzájemné pomoci potřebným. Do něj bude vyčleněna desetina příjmů z členských příspěvků a další účelové dary na tento úmysl. Při roční uzávěrce hospodaření národního společenství do něj budou přesunuty i vzniklé přebytky hospodaření. Ty se ostatně na sociální výpomoc používaly i doposud. O využití těchto prostředků rozhodne národní rada, na základě vašich návrhů, o které vás upřímně žádáme. A také prosíme o vaši důvěru.

Co bys na závěr vzkázal Vendelíne čtenářům Zpravodaje?

Snažme se všichni společně, aby naše národní rada nebyla pouze evidenčním zázemím pro 47 více méně samostatných místních společenství, ale aby byla pokorným služebníkem pestrého společenství s jednotným a radostným srdcem. Potřeby více než sedmi set našich bratrů a sester jsou přerozmanité, máme-li však v srdci pokoj Kristův a Františkovu radost, máme to nejdůležitější.

Mohu říci na závěr i něco já?

Luboš: Při editaci Kroniky sta let našeho řádu jsem se naučil dívat sena řád z nadhledu. Posledních 10 let pozoruji, že se nás Duch Boží snaží vymanit z centrálního řízení národního společenství pod mužským vedením na tvořivé a demokratické vedení a celonárodní spolupráci a spolurozhodování všech bratrů a sester. Chce to samozřejmě čas, stejně jako v celé církvi. A chce to odvážné spolupracovníky.

(Poznámka: Vedení Sekulárního řádu bylo vždy doménou mužů. Dodnes proto obdivuji odvahu Hanky Brigity Reichsfeld, že se rozhodla postavit se na místo „mužů“ jako ministryně a učit nás, že máme také naslouchat Duchu Božímu. Tím dala vzor sestrám, aby se nebály ujímat vedení, aby přinášeli ženskou spiritualitu mezi muže. Mužů je nyní v radě sedm, ale žen je už pět. Nebude vadit, když to někdy bude i obráceně.)

Dnes už to není hlas velícího národního ministra, ale hlas ministra koordinátora, který nám na národní radu připraví dostatečně dopředu podklady a vybízí nás ke společné diskuzi několik měsíců před tím, než spolu, bratrsky rozhodneme.

A na co se těším v roce 2023? Za sebe se příští rok těším na dvě setkání, která jsou za poslední desetiletí řádu opravdu výjimečná.

Setkání zástupců celé františkánské rodiny v únoru na Velehradě.

A v květnu na setkání „rohožkové kapituly“ (*oficiální název je nevolební kapitula*), kam jste zváni vy všichni, kteří chcete spolupracovat na reformě našeho řádu, na jeho omlazení, na tom, aby byl náš řád sekulární - tedy aby uplatňoval Františkovu spiritualitu ve světě. Aby byl prospěšný, užitečný nejen v církvi, radostný, povzbuzující, svobodný a plný Ducha Božího, plný laskavosti a opravdového bratrství. Aby byl Kristův.

To od nás vyžaduje rozhodnutí být obrácenými a radikálními sekulárními františkány. Nežít už jen pro sebe a místní společenství, ale pro celé národní společenství.

Rozhovor s Vendelínem Hájkem OFS vedl Luboš Kolafa OFS

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

<http://www.sfr.cz>

Hospodaření NR SFŘ 6. 9. 2022 - 30. 11. 2022

	6.9.22	30.11.22
Zůstatek pokladny hospodář	6 049,00 Kč	3 479,00 Kč
Provozní záloha sekretariát	6 835,00 Kč	12 531,00 Kč
Zůstatek na účtě	582 863,27 Kč	644 545,27 Kč

Příjmy 6. 9. 2022 - 30. 11. 2022

Přijaté členské příspěvky	34 830,00 Kč
Dar - pomoc chudým	1 000,00 Kč
Prodej knih Vše má svůj čas	23 690,00 Kč
Dary studny Afrika	9 000,00 Kč
Dary jesličky sv. Antonín	17 500,00 Kč
Evangelizační fond - prodej knih	2 800,00 Kč
Evangelizační fond - dar člena SFŘ	25 000,00 Kč
Prodej Prameny 1	1 560,00 Kč
Formační seminář dary pronájem,oběd	15 640,00 Kč

Celkem příjmy 131 020,00 Kč

Výdaje 6. 9. 2022 - 30. 11. 2022

Cestovné pro členy NR	2 607,00 Kč
Zasedání NR provozní režie	2 000,00 Kč
Poštovné knihy, kopie Zpravodaj	1 027,00 Kč
Smlouva o dílo - dr. Nosek	25 000,00 Kč
Poutí Hostýn náklady	4 629,00 Kč
Formační seminář náklady	27 515,00 Kč
Provozní režie - upgrade účto	2 790,00 Kč
Bankovní poplatky	228,00 Kč

Celkem výdaje 65 796,00 Kč

Za výše uvedené období byly příjmy o 65 224,-Kč vyšší než výdaje

Účet dr. Noska k 30.11.2022 je ve výši 281 680,-Kč

Na evangelizačním fondu je 150 773,-Kč

Zpracovala hospodářka Marie Richterová

Ve Slatinkách 30. 11. 2022

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

<http://www.sfr.cz>

Rozpočet SFŘ 2023

Očekávané příjmy v r. 2023

Členské příspěvky	150 000,00 Kč
Příjem - prodej Františkánské prameny II	20 000,00 Kč
Příjem EV fond	5 000,00 Kč
Prodej publikací a ostatních knih	6 000,00 Kč
Příjem formační seminář	8 000,00 Kč
Ostatní dary	10 000,00 Kč
Dary beatifikace Dr. Noska(z minulých let)	281 000,00 Kč
Evangelizační fond (z minulých let)	120 000,00 Kč
Celkem příjmy	600 000,00 Kč

Očekávané výdaje 2023

Práce na beatifikaci Dr. Noska	281 000,00 Kč
Evangelizační fond-práce na filmu	120 000,00 Kč
Setkání Velehrad, nevolební kapitula	60 000,00 Kč
Formační seminář Praha	10 000,00 Kč
Františkánská pouť na Hostýně	7 000,00 Kč
Příspěvek CIOFS	35 000,00 Kč
Tisk Františkánských pramenů II	30 000,00 Kč
Cestovné pro členy NR	10 000,00 Kč
Režijní náklady-poštovné, kancelář	15 000,00 Kč
Zpravodaj tisk	3 000,00 Kč
Dary pro chudé - FOFR	15 000,00 Kč
Bankovní poplatky	2 000,00 Kč
Tvorba rezervy na VK v r. 2024	10 000,00 Kč
Celkem výdaje	598 000,00 Kč

Rozpočet pro rok 2023 je vyrovnaný

Zpracovala hospodářka Marie Richterová

Ve Slatinkách 30. 11. 2022

Slavení bratrské a pastorační vizitace v MBS Brno - kapucíni

19.11.2022

Ve třetí listopadovou sobotu v předvečer slavnosti Ježíše Krista Krále jsme v našem společenství rádi přivítali sestru Mirku Brigitu Čejchanovou OFS a otce Eliáše Paseku OFM, abychom společně prožili bratrskou a pastorační vizitaci.

Po vzájemném bratrském pozdravení jsme slavili mši svatou v kapucínském kostele Nalezení sv. Kříže, kterou sloužil otec Eliáš za nás, za naše rodiny a drahé. Po mši svaté jsme se sešli v refektáři kláštera k samotné vizitaci, kterou jsme zahájili modlitbou k Duchu svatému a čtením z Písma svatého. Při vizitaci jsme se vzájemně povzbudili, posílili a obohatili na naší společné františkánské cestě. Bratři a sestry s trvalou profesí obnovili slib věrného zachovávání Řehole. Prožili jsme milostiplný čas s možností získání plnomocných odpustků. Bohu díky.

s. Martina Zdislava Filipová OFS

Bratrské a pastorační vizitace v MBS Jilemnice

Bylo to milé setkání na faře v Jilemnici, hned vedle kostela svatého Vavřince. Uskutečnilo se 12. 10. 2022 a společně s místními terciáři byl přítomen také místní duchovní asistent o. Jeroným Jurka OFM z kláštera v Liberci a národní duchovní asistent o. Eliáš Tomáš Paseka OFM z kláštera v Moravské Třebové.

Po mši sv., kterou sloužil o. Eliáš, následovalo oficiální zahájení vizitace. Společenství má v současné době 9 profesních členů s trvalou profesí a 1 uchazečku o členství. Hlavní událostí posledního období ve společenství bylo složení trvalé profese 3 nových členů – Lidmila Mečířová (sestra Terezie od Dítěte Ježíše), Anna Horáčková (sestra Maria) a Lukáš Erlebach (bratr František Maria). Profes byla slavena na svátek sv. Anežky České 13. 11. 2019, při 30. výročí jejího svatořečení.

Společenství se schází pravidelně 1x měsíčně ve středu večer. Setkání je zahájeno společnou účastí na mši svaté v kostele sv. Vavřince v Jilemnici, pak pokračuje ve farní místnosti na faře. Většina členů se účastní pravidelně. Na začátku setkání je pohoštění a sdílení, pak společná modlitba breviáře, následuje formace – hlavně témata ze zpravodaje SFŘ a formační přílohy zpravodaje, (zejména k roku 40. výročí řehole SFŘ - Poslání třetího františkánského řádu, o pokání, bratrství, jednotě, službě, Radujte se s radujícími, Šance na osvobození, k 800. výročí setkání sv. Františka se sultánem, o. Pio z Pietrelciny - k výročí svatořečení, Pozvání do intimity s Bohem). Pravidelně duchovní asistent o. Jeroným program setkání obohacuje o velmi zajímavá témata a připomínky k připraveným textům. Následují organizační záležitosti a informace z akcí NR - setkání ministrů a formátorů. Během setkání je také vytvořen prostor pro reakce a vyjádření všech přítomných. Setkání je vždy zakončeno společnou modlitbou a požehnáním.

V roce 2020-2021 z důvodu restriktivních opatření při koronavirové epidemii byla setkávání opakovaně rušena. Jelikož většina členů neměla příležitost účastnit se online setkání, byli jsme v kontaktu alespoň telefonicky. Toto období se pro členy stalo výrazně prodlouženou postní dobou, která naučila vděčnosti, aby si více vážili toho, že se nyní opět mohou pravidelně setkávat. Během pauzy členové pozorně sledovali sobotní dopisy Národní rady SFŘ a někteří se účastnili online seminářů pořádaných národní radou SFŘ.

Členové vytvořili vlastní seznam františkánské literatury, kterou kdo má doma, a literaturu si nabízí navzájem k vypůjčení. Členové společenství se v minulém období také podíleli na textu „Vzpomínky na Toničku“ pro Zpravodaj SFŘ, který pojednává o životě sestry Antonie Hofmanové, jež stála u zrodu společenství v Jilemnici. Společenství v Jilemnici má také vlastní kroniku, která je vedena od 3. března 1999.

Členové společenství jsou velice aktivní i mimo pravidelná setkání a účastní se společných akcí a poutí. A

kromě toho Lukáš Erlebach pomáhá již několik let s tvorbou webových stránek mezinárodní rady SFŘ. Dostal osobní poděkování za tuto službu od bratra Tibora Kausera, generálního ministra SFŘ.

Typické pro společenství je aktivní zapojení členů a pomoc duchovním správcům ve více farnostech v okolí, nejenom ve farnosti Jilemnice, ale i ve farnosti Bozkov, Vrchlabí nebo ve Špindlerově Mlýně. Pro zajímavost ještě uvádím formační materiály, které využívají pro formaci před profesí – řehole, konstituce, Cesta od Jana Pečeného a Ve škole sv. Františka. Pro trvalou formaci se hojně využívá zpravodaj NR SFŘ, jeho formační příloha a františkánská literatura.

Na závěr jsme obnovili řeholní sliby a udělali společnou fotku (viz příloha). Dali jsme si závazek, že se budeme společně více navštěvovat, podporovat a setkávat, a to i při společných akcích. Naplánovali jsme společnou duchovní obnovu pro společenství v Jilemnici, Červeném Kostelci, Slatiňanech a v Hradci Králové v srpnu 2023 v klášteře sester sv. Františka na Hoješíně.

Děkuji za milé setkání, Vladimír Dvořák

Vizitace v MBS Sokolov v říjnu 2022

MBS Sokolov je ze západního okraje ČR. Vyrostlo po roce 2000 z ze společenství MBS Plzeň. MBS Sokolov se schází z laskavého svolení pana faráře v nově opravené faře v Sokolově. MBS Sokolov přispívá faře na topení. MBS má 12 členů s profesí a 8 členů v kandidatuře. Členové a kandidáti jsou ze čtyř farností v širokém okolí. Z těchto důvodů se vidí společně jen jednou do měsíce. Duchovním asistentem společenství je terciář, diecézní kněz a okrskový vikář Marek Hric OFS, který dojíždí na společenství přes 90 km z Klatov. Duší společenství je sestra Anička Hasilová, které je 73 let a je členkou řádu od roku 1999. Anička je hodně nemocná, ale dá se o ní říci, že čím více je nemocná, tím více je radostná. Její radost z františkánského pokoje a dobra (dar Ducha svatého) přilákala do společenství za poslední dva roky 8 nových kandidátů a kandidátek

Jak probíhala vizitace?

Po krátkém úvodu z rituálu a čtení z Písma byl požádán národní duchovní asistent Kryštof Skibinski OFM-Conv o duchovní promluvu. Bratr zdůraznil jako důležité žít ve společenství a v církvi bratrské vztahy a v čase kdy je církev v ČR v menšině a je často terčem mediálních útoků, bránit církev tím, že budeme opravdově žít křesťanským životem plným pokoje a dobra a lásky k druhým lidem.

Z rozhovoru s profesními členy a novými kandidáty se ukázalo, že formátorka Helga Somorovská by potřebovala pomoc národní formátorky v tom, jak kandidáty vést. Národní duchovní asistent jí doporučil kontaktovat národní formátorku Hanu Brigitu, která má formátory v MBS na starosti. Delegát národní rady Luboš Kolafa přislíbil dodat tištěné pomůcky k formaci.

Velkým tématem rozhovoru vizitace bylo spojení s národním společenstvím. Bylo zjištěno, že Zpravodaj Národního společenství většina členů i kandidátů čte na internetu a odebírají také jeden výtisk v tištěné formě. Byli vyzváni, aby Zpravodaj využili jako téma pro formaci při společenství.

Dále byli členové i kandidáti informováni o akcích národní rady v roce 2023 (v roce 800 výročí Řehole a Greccia) a o pouti do Assisi na jaře 2023.

Ministryně připomněla informaci ze Zpravodaje o nové výši dobrovolných příspěvků pro národní a mezinárodnímu společenství. Sekretář Antonín Mařík předal nově vytvořený seznam členů a dodal karty členů k evidenci v národní radě. Pokladník Václav Kozák předal zprávu o hospodaření MBS.

Společenství se v létě zúčastnilo porcinkule v Sušici, kam přijeli také někteří členové z Plzně. Vytvořil se tím malý základ pro budoucí spolupráci v křesťanský řídce osídlené západní výspě ČR.

Vizitace proběhla opravdu jako malá slavnost díky šikovnému kuchaři Stanislavu Červenému, který uvařil guláš a díky radostné a vřelé atmosféře ostatních členů, kteří se podíleli na občerstvení tělesném i duchovním.

Zprávu sepsal Luboš Kolafa a foto je v příloze

Zpráva z vizitce v MBS Čáslav

Vizitaci jsme oslavili 9.10.2022.

MBS Čáslav je malé společenství - 7 členů, 1 sestra má pozastavené členství – přestala chodit do společenství a spíše se cítí přitahována jinou spítitualitou, po bratrské rozmluvě jí tedy MBS dalo 2 roky na rozmyšlenou, rozhodnutí jí pošlou ještě písemně.

Společenství se schází 1 x měsíčně na faře v Golčově Jeníkově, věkem jsou spíše nadprůměrní, ale nyní se radují z nového mladého člena – v létě složil trvalé sliby P. Jakub Brabenec. Kovidová doba omezila jejich osobní kontakty, nyní se s láskou opět scházejí. Formaci vede zkušená formátorka a zároveň ministryně Maruška Stará, v duchovní asistenci se střídají školské sestry sv. Františka z Hoješína, velmi hezkou spolupráci mají s místním panem farářem, pomáhají ve svých farnostech podle svých sil a snaží se zapojovat do akcí národní rady alespoň on-line, vzhledem k věku a zdravotním obtížím se cestování stává složitějším. Zpravodaj mají k dispozici, na závěr svých setkání se modlí breviář nebo růženec. Nezapomínají na své zemřelé členy, budou za ně častěji sloužit mši svatou. Všechny své potíže trpělivě dávají do rukou Božích. Na závěr jsme s vděčností Bohu obnovili své řeholní sliby, P. Eliáš Paseka, OFM nám poželal a se vzpomínkou na br. Česlava jsme si zazpívali „Ať žehná ti Pán“.

Markéta Terezie Kubešová, OFS

Zpráva o vizitaci v MBS Ostrava

Ač se cesta do Slezských MBS z Plzně zdá nepříjemně dlouhá, mám pokaždé velkou výsadu, že mohu přespát v některém z klášterů. Tentokrát to bylo v Moravské Třebové, odkud jsme s bratrem Eliášem vyráželi v šest hodin rádo do Ostravy. Terciáři se schází v salesiánském domě Dona Boska. Nejprve jsme společně prožili mši svatou spolu s knězi Eliášem Pasekou OFM a Františkem Kroczkem OFM Cap. František nás pak vedl při zpěvu žalmu v ranních chválách. Nakonec jsme za zvuků trubky zazpívali píseň sv. Františka z kancionálu.

Bratrská a pastorační vizitace probíhala v jídelně Salesiánského střediska. Z 26 členů MBS Ostrava se nás sešlo 14. Někteří jsou staří a nemocní a někteří z vážných důvodů nemohli přijít.

Úvodu a modlitby a čtení Mt5,1-12 se ujal delegát. Komentář k textu br. Eliáš Paseka OFM. *Všimnete si v textu sloves. Bůh dělá hodně pro to, aby se s námi osobně setkal. Každý jsme jiná osobnost – milujte každého v přítomnosti. Rozhlédněte se nyní kolem sebe. Kolem nás jsou milující bratři a sestry a v každém je kousek přítomnosti našeho Pána*

Ministr br. Kroupa přečetl zprávu o činnosti za rok služby nově zvolené rady. Ostatní členové text doplnili: Členové jsou z mnoha farností, kde jsou velmi aktivní. (kostelník, varhaník, chór atd.) Vybrali jsme také dvakrát mezi sebou částku pro ukrajinské uprchlíky, kteří jsou ubytováni v Salesiánském středisku, kde se terciáři schází.

Ve společenství jsou formováni čtyři novicové. Jsou formováni svojí přítomností na měsíčním setkání. Při setkání se používají tyto publikace Cesta Jana Pečeného, Františkánské prameny. Při měsíčních setkáních zažívají pozitivní sdílení se a živou diskuzi terciářů nad aktuálními tématy v církvi. Zemřelá sestra vedla velmi pěkně kroniku společenství. Uměla vyzdvihnout duchovní témata, která se probírala. Možná by stálo za to občas zavzpomínat nad jejími poznámkami a přečíst je na společenství jako součást formace všech. Ve společenství panuje radostná a přátelská atmosféra.

Členové si přejí být aktivnější ke spolupráci s okolními MBS. Už při volbách minulý rok byli přítomni z MBS Havířov. Plánují účastnit se budoucího oblastního setkání v Opavě. Také hledali cestu jak se účastnit oslav Františkánské rodiny na Velehradě, alespoň na jeden den.

Duchovní asistent František Kroczek OFM Cap si ve svých modlitbách přeje, aby Ostravský region obdržel od Pána dar na lidech. Kdyby zde např. vznikl domov františkánských sester, vznikl by i prostor pro františkánské terciáře. Tam kde jsou františkánské domy, je lépe i františkánským terciářům.

br. Eliáš doporučil dávat navštívenky SFR lidem ve farnostech a napsat do místních zpravodajů farnosti, kde a kdy se schází terciáři. Aby se o terciářích více vědělo. Foto v příloze

Delegát NR Luboš Kolafa

Antonín Jaroslav Šedivý, OFS, dlouholetý ministr MBS SFR Plzeň

S Jaroslavem jsem vedl rozhovor začátkem roku 2022 pro slovenský časopis Františkánská rodina a rozhodl jsem se ho nabídnout o rok později i prosincovému Zpravodaji národního společenství v ČR. Jaroslav Šedivý sloužil našemu společenství devět let až do letošního listopadu v úzké spolupráci s bývalou ministryní Pavlou a zástupcem Karlem. Jaroslav sloužil obětavě a velmi laskavě a svojí pečlivostí dovedl naše společenství k setkávání každý týden s jasně vymezeným a zajímavým programem, protkaným modlitbou k našim františkánským patronům. Pod jeho vedením jsme se naučili pokorně a s láskou diskutovat, vážit si odlišného názoru druhého a přijímat humor a pečovat o členy, kteří již nemohou na setkávání docházet. Samozřejmě, že i ostatní členové přispěli svým dílem a zvláště naše dlouholetá formátorka Jana, přivedla do našeho společenství mladší členy, kteří oživilo společenství novými názory a přístupy.

Tři období ministrem Místního bratrského společenství – radosti a starosti. Měl jsi nějaký cíl? Jak se služba vyvíjela? Jak vidíš budoucnost našeho řádu v České republice?

Jarda: Konvertovali jsme s manželkou v dospělém věku a v průběhu katechumenátu jsme se díky manželům Ženíškovým a časopisu Poutník k františkánství přiblížili tak, že když nás v noci po křtu při agapé na faře Otec biskup František vyzval, abychom svátost křtu nepromarnili a našli si nějaké živé společenství, kde budeme svou víru žít, měli jsme jasno. Ve společenství jsme poznali mnoho skvělých bratří a sester, třebaže nás již někteří opustili, a to je pro mě při zpětném pohledu to nesené svědectví víry. Že jsem z rozhodnutí bratří a sester převzal po trojím funkčním období ministryně Pavly Ženíškové její službu, to vnímám jako velký závazek. Není snadné hledat v tak pestrém společenství to „pojďme společně“, ale za pomoci Ducha svatého, našich duchovních asistentů a při dobré vůli to jde a je to velké požehnání. Zpočátku jsem si žádné cíle nekladl, ale postupně jsem shledal, že důležité je být spolu často, volit různé způsoby sdílení, být ve společné modlitbě a vzájemné důvěře. Budoucnost našeho řádu nejenom v ČR vidím optimisticky, 800 let je dostatečným důkazem, Františkovo poselství je nosné a má své příznivce. Díky Bohu – i v panu paapeži.

Kaple a krajina. Co Tě vedlo k organizaci záchrany kaple Čtrnácti svatých pomocníků v nouzi v současném lesoparku Martinská stěna v Dobřanech a k revitalizaci okolní krajiny?

Jarda: Moje role v tom všem nebyla tak zásadní. Vcelku náhodně – při rozhovoru cestou na vlak – se mě má známá Jitka Dlouhá, krajinná projektantka, zeptala, co že je to za divný pahorek na kraji parku Martinská stěna, v místech zvaných Na Kamínku. Jezdila tam totiž na koni a vrtalo jí to hlavou. Řekl jsem jí, že tam kdysi

stávala kaplička, v mém dětství již zčásti zbořená. Slovo dalo slovo, vytvořili jsme spolu s ní, s myslivcem Pavlem Krákorou a dobřanským farářem Prokopem Bahníkem tzv. iniciativní skupinu k obnově kaple (a později i k obnově lesoparku). Na místě ruin jsme se setkali se známým plzeňským architektem Janem Soukupem a se svolením vlastníka pozemku – města Dobřany – jsme svolali první brigádu k odhalení základů barokní kaple z 18. století. To bylo hodně dobrodružné, sešlo se asi třicet pracantů. Rozběhli jsme rovněž pátrací akci po starých fotografiích kaple, dokonce jsme získali i její obraz a pan architekt Soukup nám zpracoval zdarma projekt na obnovu kaple. Z té původní totiž zbyly jen pískovcové základy. No a pak již do obnovy vstoupilo město, získalo peníze z krajského dotačního titulu a za čtyři roky – 10. 10. 2010 - biskup František kapli vysvětil. My jsme mezitím rozšířili své zájmy do rozsáhlého prostoru Martinské stěny s pískovcovými lomy, v němž před válkou němečtí obyvatelé Dobřan vybudovali nádherný lesopark, a začali jsme na pravidelných sobotních brigádách zprůchodňovat lesní cesty od náletových dřevin a erozních sesuvů půdy. Vzhledem k tomu, že se do 90. let jednalo o částečně vojenský prostor, odstraňovali jsme spíše „škodlivou“ čin-

nost přírody než lidí (i když černé skládky tam byly také). A když město vidělo pokračující zájem místních občanů a dobrovolnickou práci mladých i starých, zadalo Jitce Dlouhé velký projekt obnovy lesoparku a za pomoci evropské dotace byl realizován. Ale to už je jiná píseň, při níž už jsem byl spíše pozorovatelem než aktérem. Ale víme, že takto s námi Bůh často pracuje – zvedni stéblo jako první a s kládou Ti již Pán pomůže. Ale mám-li se vrátit na úplný začátek, tak mě k Martiňáku určitě přivedl můj táta, když nás tam s bratrem brávil na vycházky a vyprávěl nám o dřevěných můstcích přes rokliny, vyhlídce a žlutým pískem sypaných cestách. Sám pak – již jako penzista – vysekával v létě vypůjčeným vyžinovačem cesty v parku, aby je lidem zprůchodnil.

Dvě desítky let ředitelem základní školy. Co potřebují dnešní děti a mladí? Jaké mají touhy? Dají se u dětí rozvíjet tradiční hodnoty, nebo se u nich vyvíjejí nové? Může mít náboženská výchova ještě v dnešní době výraznější vliv?

Jarda: Jsem praktik a cesta do hlubin dětské duše – mám-li parafrázovat starý český film – je složitá. Dáme-li si práci, nakonec zjistíme, že dítě má nejenom duši, ale také srdce. A to bývá často zraněné. Setkáváme se s tím, že děti z rozbitých rodin těžce nesou ztrátu zázemí, neshody rodičů. Jejich základní potřeby jsou stejné jako před desítkami či stovkami let, hledají pocit bezpečí, lásku, jistotu vztahů... Že se mění kulisy – nové zábavy, internet, technika atd., to vše se sice děje a pro nás starší to může být hůře uchopitelné, ale nakonec dítě stejně hůře nese to, že na něj rodiče nemají čas, než že na nový mobil si musí ještě chvíli počkat.

Popravdě – cením si kolegyň, které učí zejména na 1. stupni. Mají ke svým dětičkám až mateřský vztah. Často pro to, co ony snadno vycítí, my muži na 2. stupni pracně hledáme slova. Ale jsem vděčný i za tým v budově 2. stupně, kde učím, je to parta kvalitních lidí a dobrých učitelů. Na podzim mě skutečně „dostali“, když zcela bez mého vědomí uspořádali k devadesátinám školy a mým šedesátinám projektový „retro den“. Kromě kostýmů ve stylu třicátých let (mně ho tajně přivezli po domluvě s manželkou) děti a mě čekala třeba výuka charlestonu, společenského chování podle Gutha-Jarkovského, recitace, tělocviku postaru, písní 30. let... Děti a rodiče pak psali, že něco takového ještě nezažili. Myslím, že veškerá síla pedagogiky spočívá v umění být dětem blízko.

Ve škole náboženství neučíme, rodiče neprojevíli zájem. Naše město, byť blízko Plzně, je v oblasti bývalých Sudet a zažilo v nedávné době dvojí zpretrhání kořenů. Na podzim 1938 se vystěhovala velká část českých

obyvatel, na podzim 1946 bylo násilně odsunuto původní německé obyvatelstvo. Sice se po válce část českých rodin do Dobřan vrátila, ale z velké části přišli ve třetí dosídlovací vlně vesměs lidé z dělnických středních Čech, kteří za totality rozhodně nebyli posilou pro tradiční církev. Dobřany, které byly pět set let vzkvétajícím městem v majetku chotěšovského premonstrátského kláštera, se staly duchovní Popelkou. Výrazné změny zaznamenáváme až v posledním desetiletí, kdy se dobřanské farnosti ujala z pověření biskupa Františka Koinonie Jan Křtitel, italsko-české katolické společenství kněží, zasvěcených osob i spolupracujících rodin, které oživilo křesťanský život v Dobřanech i širokém okolí. Obnovuje barokní faru, ve farní stodole spolu s městem budují velké komunitní centrum, byla revitalizována a zpřístupněna farní zahrada Anežky České, rozběhlo se Rodinné centrum Anežky České a také truhlářská dílna Svatého Josefa, v níž děti 4. ročníku naší

školy absolvují každoročně podzimní a jarní rukodělné kurzy. Škola spolupracuje s farou a městem na organizaci Tříkrálové sbírky, podílí se na koncertech a výstavách v obou dobřanských kostelech, pan farář přichází na Vánoce na besedy do školy a děti před Velikonocemi navštěvují kostel. Ale Koinonie také pořádá letní tábory pro mladistvé a mladé, kurzy pro rodiny s dětmi či v blízkých Liticích každoroční letní exercicie, organizují Pohádkové náměstí v Dobřanech i v Plzni. Vnímám tyto aktivizující a otevřené nabídky jako lepší cestu než standardní výuku ve školních lavicích. Jako svobodnou synodní cestu.

Fotografie: listopad 2021 – agapé po profesních slibech sestry Ivanky a bratra Tomáše a po přijetí bratra Karla do noviciátu & říjen 2010 – biskup František žehná staronové kapli Čtrnácti svatých pomocníků v nouzi v Dobřanech & říjen 2021 – učitelský sbor při projektovém „retro dni“ na dobřanské Základní škole

Rozhovor vedl Luboš Kolafa

Profesní slib u Panny Marie Sněžné v Praze

2. října 2022 složila věčný slib v našem společenství Hana Baláková, řeholním jménem Anežka (na fotce uprostřed). Hanka je oční lékařka a rozhodla se následovat sv. Františka v našem společenství podobně, jako to kdysi udělala její maminka. Slib složila při mši svaté, kterou celeburoval náš duchovní asistent o. Gabriel Kubík OFM, promluvu měl o. Jakub Sadílek OFM. Po mši jsme se sešli na oslavu v krásném refektáři kláštera. Vše se vydařilo a strávili jsme krásný společný den.

Děkujeme Pánu za novou posilu pro naše společenství.

Tereza Skálová

**Zveme všechna
Místní bratrská společenství v Praze a okolí na**

Tříkrálové setkání u sv. Anežky na Spořilově

v sobotu 7. 1. 2023 v 15 hodin

navštíví nás Kateřina Lachmanová
a povídat si bude s námi o Carlu Acutisovi, mladém
blahoslaveném, mladíkovi s františkánským srdcem

VÝROČÍ PROFESE V I. ČTVRTLETÍ 2023

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	Výročí profese
Jihlava	Korbela	Josef	Petr	25.01.1968	55
Příbram	Holečková	Růžena	Josefa	20.01.1973	50
Šternberk	Mejzlíková	Božena		04.02.1983	40
Praha - Krč	Horáková	Miroslava	Jana Františka de Chantal	13.02.1983	40
Praha PMS	Kateřínáková	Ludmila		15.02.1983	40
Praha Spořilov	Míčková	Marie	Anežka	08.02.1988	35
Jihlava	Janoušek	Josef	Pio	17.01.1993	30
Český Těšín	Bárteczek	Czeslav	Ludvik	18.03.1993	30
Jablunkov	Sikorová	Jana	Anežka	19.03.1993	30
Jablunkov	Woclawková	Frantiszka	Marie	19.03.1993	30
Jablunkov	Puczoková	Maria	Faustyna	19.03.1993	30
Jablunkov	Slowioczková	Maria	Terezie	19.03.1993	30
Jablunkov	Ciencialová	Anna		19.03.1993	30
Jablunkov	Lysková	Anna		19.03.1993	30
Jablunkov	Swierczková	Aniela	Marie	19.03.1993	30
Sokolov	Somorovská	Helga	Terezie od dítěte Ježíše	20.03.1993	30
Ostrava	Ficová	Terezie	Zdislava	20.03.1993	30
Frýdek-Místek	Golich	Jaroslav		18.01.1998	25
Praha Spořilov	Holasová	Zuzana	Marie	18.01.2003	20
Praha Spořilov	Roubal JUDr.	Václav	František	18.01.2003	20
Ostrava	Hermann	Jaromír	Pio	25.01.2003	20

"OPRAVA MÉHO DOMU": "Cesta sekulárních františkánů v synodální církvi"

KONFERENCE GENERÁLNÍCH DUCHOVNÍCH ASISTENTŮ OFS - YOUFRA (CAS) Koinonia 2022/3
Shrnutí článku, který lze celý najít na www.Ciofs.org anglicky a nebo <https://frantiskan.kolafa.name/oprava-meho-domu/>

Po přečtení článku, jsem si řekl, že vám poskytnu stručný výpisek i do našeho Zpravodaje národního společenství, protože právě náš komunitní styl života, kde si vážíme a pečujeme o každého v komunitě je projevem františkánského charisma. Pro rychločtenáře je ode mne potvrzené, ale možná najdete důležité něco jiného.

P. Pedro Zitha, OFM:

Každý pokřtěný má v církvi svou roli a jeho úlohou v poslání církve je budovat celou církev, která potřebuje znovu objevit a dosvědčit svou pravou identitu tím, že bude věrně následovat Krista, svého zakladatele a učitele. Poslání sekulárních františkánů v církvi je třeba vnímat jako osobní povolání, ale zároveň jako komunitní poslání. Není třeba vymýšlet další způsoby, stačí převzít to, co nám bylo svěřeno ve křtu, nechat se vést Duchem svatým, aby člověk žil podle svatého evangelia v souladu se svým vlastním posláním následováním Krista, Cesty, Pravdy a Života.

Synoda nás vyzývá, abychom se znovu vydali komunitní cestou, abychom mohli lépe uskutečňovat a konkretizovat svěřené poslání... Společná cesta vyžaduje nejen doprovázení, ale také naslouchající srdce, ochotu vstoupit do ducha dialogu... Naše křesťanská víra nás učí hodnotě a důležitosti jejich členů, a to od početí až po smrt. S vědomím této hodnoty se každý člověk snaží žít svou vírou v dynamice, v níž je práce v souladu s křesťanskými, sociálními, kulturními a lidskými hodnotami.

Právě tyto hodnoty vyvolávají touhu dělat něco pro dobro druhých. Musíme vždy brát v úvahu a mít na paměti hodnotu členů nezávisle na jejich dynamice či přítomnosti v bratrstvu, ale s vědomým úkolem poslání, které jim bylo svěřeno, a odlišným způsobem účasti na životě celého bratrstva. Žádný bratr není izolovaný ani by neměl být považován za marginalizovaného.

Co udělá dobrý pastýř, když zjistí, že mu chybí jedna ovce?

Totéž by mělo platit i pro sekulární františkány, místo aby ostatní bratry nazývali "izolovanými nebo neaktivními", měli by následovat příkladu dobrého pastýře, tedy vydat se je hledat, navštívit je, uspořádat bratrské setkání v jejich domovech nebo se s nimi prostě setkat a pozvat je na bratrská setkání.

Každá generace má své vlastní výzvy, jak opravit církev....

Existuje velká možnost a příležitost nabídnout světu životní styl, který je dynamický a v souladu s evangeliem, dynamiku a soudržnost, které jsou možné, když si člověk uvědomuje odpovědnost za to, že je křesťanem, nebojí se vydávat svědectví o Kristu za jakýchkoli životních okolností, žije františkánské charisma v synodálním dynamismu, kde všichni členové jsou a cítí se spoluodpovědní za duchovní a bratrský růst a kde je vždy prioritou vydávat svědectví o Kristu vlastním životem.

Luboš Kolafa OFS

V září jsem měla možnost a velikou milost sloužit na františkánských misiích v Děčíně. Byl to nádherný čas, kdy jsem zažila radost z Boha při evangelizaci. Tato služba zároveň uzdravovala i moje rány a vyplnila prázdnotu mého srdce. Sloužila jsem v kostele Povýšení svatého Kříže. Od vstupních dveří jsem doprovázela lidi k oltáři, kde byla vystavena Nejsvětější svátost. Bylo úžasné sledovat, jak se lidé před živým Bohem proměnili. Na začátku váhali, zda vstoupit... báli se a ostýchali se, nevěděli jak se chovat. Bylo třeba je povzbudit a doprovodit. Nabídli jsme jim možnost zapálit si svíčku, kterou u oltáře umístili do písčitého moře. Mohli napsat, nebo říct své prosby, touhy, bolesti a přání. Nikdo neodmítl požehnání a většina přijala i modlitbu. Bála jsem se, co jim vlastně budu říkat? Ale Duch svatý mi pomohl, nebylo třeba velkých slov. Prosila jsem Boha o lásku, abych ty lidi opravdu milovala tak jako On a viděla je tak, jak je vidí Ježíš.

DĚČÍN JE BOŽÍ

Aby skrze mé ruce vnímali dotyk Boha. A Bůh mě vyslyšel. Všichni potřebujeme zažít, jak nás Bůh miluje - a to jsem jim vyprošovala a On konal. Nikdy nezapomenu na ta setkání. Jednu paní Bůh zavedl úplně jinou cestou, než chodila dřív nakupovat chleba... aby ji to vtáhlo na misií a do kostela, kde mi šeptala do ucha, že touží po křtu, ale neví, jak to udělat. Po modlitbě jsem ji představila o Bonaventurovi OFM, který jí věnoval čas. Večer mi svědčil o tom, že bude paní připravovat na křest na dálku on-line a ona občas přijede na pravidelná setkání do Prahy k PMS, aby mohla být po přípravě pokřtěna. Bohu díky.

Další lidé pospíchali, ale po setkání s Bohem zůstávali sedět před Eucharistií... a přestali pospíchat. Mlčeli a vnímali Boží přítomnost. Jeden muž se rozplakal, když si po vstupu do chrámu uvědomil, že tam desítky let nebyl - naposledy s tátou na půlnoční. Pár mi jich řeklo, že to pro ně byly Vánoce. Kromě Čechů navštívili františkánské misií i cizinci (z USA, Německa, Mexica), kteří se vraceli do míst, kde kdysi žili jejich předci, nebo cestovali po naší zemi. Také smutní lidé z Ukrajiny přišli poprosit o pomoc Boha.

Program misií probíhal na několika místech současně.

Před kostelem Povýšení svatého Kříže hrál divadlo pro malé i velké děti Vít'a Marčík, bylo zde i místo k posezení a k rozhovorům.

Hlavně ženy a děti využily možnost vytvořit si náramek - desátek zdarma. A kdo chtěl, mohl se s ním i naučit modlit růženec.

V kostele svatého Františka z Asissi se v 15:00 modlili misionáři Korunku k Božímu milosrdenství. Sestry františkánky zde pak setrvaly v modlitbě a kostelem zněla slova z Deníčku sv. Faustýnky. Jedna část misionářů procházela městem a modlila se za lidi v ulicích, oslovovala je a zvala je na program misií. Další bratři a sestry se modlili za město, někteří navštěvovali místa, kde se setkávají drogově i jinak závislí.

Obyvatelé Děčína si mohli požádat o žehnání bytů a domů. Proběhlo i setkání věřících z Děčína o Farních evangelizačních buňkách.

Modlíme se, aby vzniklo společenství, které by evangelizovalo dál. Na závěr misijního víkendu jsme se sešli společně s věřícími a představiteli různých církevních denominací v židovské synagoze, abychom chválili Boha. Chválu střídaly modlitby, prosby o odpuštění a smíření, žehnání. Bohu díky.

Mirka Brigita Čejchanová

Okénko otázek a odpovědí

Otázka: Jak se počítá běh doby dočasné profese, když do ní zasáhla omezující proticovidová opatření?

Odpověď: Po uplynutí období počáteční formace požádá kandidát ministra MBS o složení profese. Profese začleňuje kandidáta do řádu a je svou povahou trvalým závazkem. Dle bodu 18 Úvodních poznámek Rituálu může trvalé profesi (neboli definitivnímu rozhodnutí) jako příprava na ni předcházet dočasný slib neboli rozhodnutí (dočasná profes). Má se každoročně obnovovat, ne však déle než po tři roky, protože je to příprava na definitivní rozhodnutí. Pokud do průběhu dočasné profese, jako přípravy na definitivní rozhodnutí, zasáhla omezující proticovidová opatření (uzavření) tak, že ji výrazně omezilo či přerušilo (nekonala se setkání společenství a další výrazná omezení života společenství, setkávání členů apod.), nemusí rada MBS považovat stanovený čas za „užitečný“ (dle kánonu 201 §2 CIC), protože dočasná profes jako příprava nemohla ve společenství v době proticovidových omezujících opatření (překážka) probíhat a tak smysl a účel dočasné profese nemohl být z objektivních důvodů naplněn. Stanovisko Předsednictva CIOFS z 1.11.2020 uvádí, že v důsledku toho se dny překážky pro „uzavření“ nepočítají do lhůty. Příklad: Rok dočasné profese kalendářně končí 15.zářím 2020, ale v době dočasné profese bylo 60 dní „uzavření“ pro Covid 19, takže čas dočasné profese ve skutečnosti skončí 14. listopadu 2020. Stejně se postupuje u stanovení ukončení formace.

Odpověď zpracoval:

Václav Němec OFS

Dvě výročí otce Benedikta Holoty OFM

Na Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (8. prosince 2022) bylo při mši svaté v chrámu P.M.Sněžné v Praze připomenuto výročí 70 let kněžství otce Benedikta. Hlavním celebrantem byl Dominik kardinál Duka OP. Při setkání po mši svaté byla příležitost vyřídít oslavenci blahopřání od našeho národního ministra bratra Vendelína a poděkovat mu za vše, co pro náš řád vykonal. Letos uplynulo také 77 let od vstupu otce Benedikta do Třetího řádu sv. Františka. 100 let jeho požehnaného života se zcela kryje s naší „Kronikou sta let SFŘ“, vydanou k osmistému výročí založení svatým Františkem. Publikace byla tedy vhodným dárkem, a otec Benedikt i při této výjimečné oslavě vzbuzoval údiv mladostí svého ducha a dobrotou srdce.

Bratr Irenej (i za sestru Věru)

Zasílejte svědectví

Setkali jste se s františkánským knězem z Malty P. Eliasem Vellou a Bůh se díky jeho modlitbám dotýkal vašich srdcí, proměňoval váš život, uzdravoval stará vnitřní zranění, vztahy či vás uzdravil fyzicky? Potom jsou tyto řádky určené právě vám. Zpravodajka z brněnské diecéze Katolického týdeníku Lenka Fojtíková sbírá po smrti P. Velly tato svědectví a ráda by je zakomponovala do připravované knihy. Ta bude dokumentovat Boží působení skrze tohoto výjimečně obdarovaného kněze v naší zemi i na Slovensku za více než dvacet let, co do našich zemí přijížděl na evangelizační cesty. Svá svědectví můžete zasílat na e-mailovou adresu:

fojtikova-l@seznam.cz

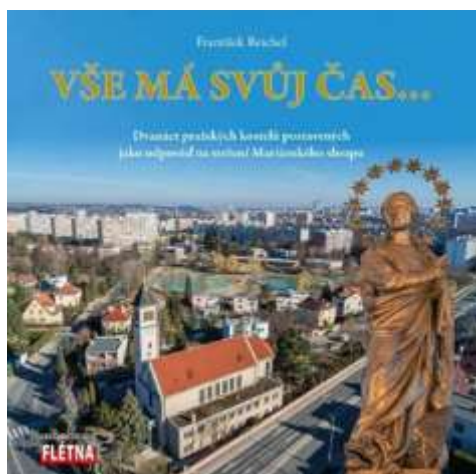
nebo telefonovat na: 774 831 582.

Vzpomínka na Františka Reichla

Milí bratři a sestry, ráda vzpomínám na Františka, jako jistě mnohým z nás se mi zapsal hluboko do srdce. Bylo mi moc líto, když nás 20. 11. 2020 opustil – cítili jsme se tehdy v národní radě jako sirotci, byl to náhlý šok, ale potěšila mne poznámka jednoho z nás - „No, on se teď František v nebi směje a říká – tak jsem vám, děti, ukázal, jak se to dělá, a teď to pěkně zkuste sami“.

František se narodil 27. ledna 1938 v Praze do katolicky a protikomunisticky orientované rodiny, což mu způsobilo problémy během studií. Nakonec vystudoval Veterinární fakultu. Od konce 60. let pracoval jako vědec v oboru veterinární farmaceutiky, absolvoval také Vysokou školu ekonomickou. Od roku 1989 byl ředitelem Výzkumného ústavu pro biofaktory a veterinární léčiva. V roce 1970 vstoupil do Československé strany lidové a v roce 1974 se stal členem jejího ústředního výboru. V té době také organizoval různé aktivity pro katolická společenství. Od jara 1989 připravoval pouť do Říma na kanonizaci sv. Anežky České. Na konci listopadu 1989 přijal nabídku stát se ministrem bez portfeje a cca půl roku zastával funkci ministra pro vědu a techniku. Angažoval se v otázce církevních restitucí.

František mi se smíchem říkával: „Vším jsem byl rád, ale teď jsem rád, že už tím nejsem.“

Spolu s ostatními terciáři se zasloužil o znovuoobnovení našeho řádu v České republice po skončení komunistické totality. Několikrát byl zvolen národním ministrem. Ve svých 82 letech byl velmi pracovitý, optimistický s vizemi do budoucnosti, rád chodil a organizoval poutě, rád se setkával s lidmi, měl výbornou paměť. Miloval les – chodil každý den na své modlitební procházky... a při jedné z nich si ho Bůh vzal k sobě.... Ať odpočívá v pokoji. Amen.

Markéta Terezie od dítěte Ježíše Kubešová

Celý životopis Ing. Františka Reichla si můžete přečíst v knize **Kronika 100 let SFŘ**, kterou vydal SFŘ a je k dispozici např. v internetovém skladu www.frantiskani.cz

Tamtéž lze objednat knihu **Vše má svůj čas...**, kterou napsal František Reichl krátce před svou smrtí o nových kostelích postavených v Praze ve 20 a 21 století. (pro členy řádu s velkou slevou) www.frantiskani.cz

Luboš František Kolafa OFS

Ohlasy čtenářů

Plakat s plačícími

Bratr Francesco Novák Staroboleslavské společenství z Prahy mi občas posílá maily ohledně své služby starým a nemocným členům v pražských MBS. Není to lehká služba a já jej pro jeho obětavost obdivuji. Rozhodl se jít do důchodu a využít svoji energii jinak než za peníze. Jak ukazuje jeho další soukromý příspěvek a názor na věci nebojí se také sdílet své city. A sdílet se svými názory a starostmi je jednou z cest k opravdovému bratrství. Možná tím ve Zpravodaji otevírám okénko čtenářů?

Luboš Kolafa

Výňatek z Matoušovy kapitoly 25. POSLEDNÍ SOUD.

Až přijde Syn člověka... Řekne těm po pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako dědictví království připravené pro vás od založení světa... NEBOŤ JSEM MĚL HLAD A DALI JSTEŠ MI NAJÍST... MĚL JSEM ŽÍZEŇ A DALI JSTE MI NAPÍT ...BYL JSEM CIZINEC, A PŘIJALI JSTE MĚ ...NAHÝ, A OBLÉKLI JSTE MĚ ...NEMOCNÝ, A NAVŠTÍVILI JSTE MĚ ... UVĚZNĚNÝ, A PŘIŠLI JSTE ZA MNOU...“

„V PRAVDĚ VÁM ŘÍKÁM, POKUD JSTE TO UDEĚLALI JEDNOMU Z TĚCH NEJMENŠÍCH MÝCH BRATRŮ, MĚ JSTE TO UDEĚLALI.“

Toto Evangelium lze dobře spojit s děním na Ukrajině. Dali jsme najíst, napít, oblékli jsme PŘIJALI JSME CIZINCE (jako my Češi umíme, dokonce ne jako uprchlíky, ale jako rovné spoluobčany...) NEMOCNÝ, A NAVŠTÍVILI JSTE MĚ (poskytli jsme možnost realizovat se v zaměstnání, sociální a zdravotní podporu, účast na vzdělávání se, zvláště v českém jazyce...) UVĚZNĚNÝ, A PŘIŠLI JSTE ZA MNOU (*Petr Fiala tam hned na začátku jel ještě s polským a slovinským premiérem. Ted' tam byl premiér ještě jednou, celkem vláda a ministři čítající 8 hrdinů. Když seděli ve vlaku a čekali na elektřinu, nad hlavou se jim přehnala eskadra raket z Ruska na Kyjev*).

A to jsme údajně neateističtější národem Evropy? A vládu máme vyhnat a zvolit třeba Paroubka a komunisty?

Ano, jako terciáři-františkáni máme svůj tematicky zaměřený program. Musíme odsunout pouhé politizování na úroveň tatíků z hospody a jít po stopách sv. Františka. Ale copak on nedošel pěšky k velkému emírovi a nepromluvil mu do duše a v táboře kardinálského vojevůdce neuspěl? Nevstoupil sv. František do snů papeže s tím, že podpíral strop Lateránské baziliky? Copak se svatý otec v Římě nesnaží zvrátit soukolí moderních dějin a PLAKAT S PLAČÍCÍMI, ale i vyzývat ruské oligarchy k ukončení války a sjednání důstojných podmínek TRVALÉHO MÍRU? Aby PRAVDA = BŮH, zvítězila a byla zachována suverenita těžce zkoušené Ukrajiny?

Ano, včera měl zajisté Pavlík Jiran z našeho společenství plně profesionálně vedenou přednášku... O monoteistických náboženstvích... Abych pravdu řekl, těžko se mi na toto soustředí, když 1000 km na východ umírá spousta nevinných nám podobných Slovanů? Ukrajinských i Ruských našich bratrů? A navíc, mám doma spolubydlícího Sergeje a jeho rodina bydlí v Ruskem okupované části Ukrajiny. Ani chudák pořádně neví, jestli jeho rodiště je ukrajinské, a nebo, jestli jej nedávno UKRADLI Rusové? A pozoruji jeho nálady. Když se dozví, že mu ve válce zemřel jeho další kamarád...

Jsme františkáni ve světě. Držme tedy a neumdlévejme, Boží štafetu pravdy a spravedlnosti, i když naše okolí, jaké mám i já blízko sebe, kňučí, že má hluboko do peněženky. Jsme Boží děti a který otec dá svému synu kámen, když prosí o chléb...? MODLEME SE S DŮVĚROU K NAŠEMU OTCI... A proto s účastníky nedělní demonstrace volejme: „**Česko neboj se!**“ a společně s protagonistou biskupem V. MALÝM z roku 1989 se i dnes, jako on tuto neděli, modleme a také KONEJME! A dejme tomuto prioritě nade vším!!!

Váš Francesco – plačící s plačícími....
František Novák OFS Stará Boleslav

Gloria in Excelsis DEO

VÁNOCNĚ 2022

Tři králové do dálky
plně nejistot jdou,
vedeni jen betlémskou
hvězdou tajemnou.

Bůh světlo v Kristu pro nás
aby už nikdo na cestě ke spáse nebloudil.

všechny
rozsvítil,

Ježiš z Ducha svatého počatý, zrozen do lidské rodiny.

Bůh, který se stal člověkem, aby změnil dějiny.

Co kdysi jeden z nás zničil svou provinou,
se mění v požehnaní tou chvilí jedinou.

Však do Egypta záhy Josef s Marií ^{musí} jít,
chtěli-li Ježiše před smrtí z vůle Heroda uchránit.

I dnešní dny musí mnozí opouštět svoje domovy,
zanechat tam své kořeny, naděje a sny.

V některých srdcích vládne strach a tma i dnes,
jenom už nenosí jméno král Herodes.

Ježiš nepřišel na svět, aby do ruky meč bral.

Ale proto, aby o lásce káral a skutkem miloval.

Přišel k zachránit ubohý hříšný člověče.

Že třicet tři let na kříži jeho krev za tebe potече.

Hvězdo přived' i nás z našich temnot k jeslím

s dítětem, Josefem a Marií

ukau, že nemusíme se už bát moci tmy.

Majka Anzette Pechová OFS - Jihlava

Dopis a vánoční přání od generálního ministra

Prot. č. 3523

Řím, 20. prosince 2022

Drazí bratři a sestry,
ať vám Pán dá svůj mír!

Každý svátek, každá slavnost je jiná, žádná není stejná, a o letošních Vánocích to z mnoha důvodů platí ve velké míře. V našem životě je mnoho ran způsobených válkou, přírodními katastrofami nebo jinými životními tragédiemi. Ale když se chystáme slavit letošní Vánoce, máme i my za co děkovat, a to navzdory starostem, které nám život přináší.

Podívejte se na Ježíše, který se narodil v Betlémě, v těžkém historickém okamžiku, na chudém místě. Je pro nás dnes těžší žít než bylo pro něj? Je to pro nás méně pohodlné? Je dnes více válek? Jsme chudší, než byl on? Měli bychom se stěhovat z jednoho místa na druhé více, než musel on? Trpíme větším pronásledováním, než musel on? Vyzývám vás, abyste si to všechno připomněli a pamatovali na ty, kteří mají i dnes stejně těžké životní podmínky. Nepřemýšlejme o Vánocích jako o útulném svátku, ale oslavujme v nich, že jsme Božími dětmi.

Objevme v druhých Ježíše, který si zaslouží naši úctu, žádá naši vstřícnou službu, očekává naši přítomnost a pozornost. Při službě druhým budeme mít také mnoho práce. Nezaměřujme se na to, že to bude těžké, ale na radost z toho, že se společně podílíme na něčem dobrém. Ať Vánoce prohloubí naše povolání a poslání a inspirují nás všechny k posílení naší obětavosti, pohnou nás k solidaritě.

Příští rok zahájíme sérii františkánských osmisetletých výročí a nejprve poděkujeme Bohu za řeholi svatého Františka a za slavení Vánoc v Grecciu, které mnohým otevřelo oči pro nekonečnou Boží lásku. Všechny vás vyzývám, abyste tyto oslavy prožívali nejen tím, že si připomenete některé významné okamžiky ze života svatého Františka, ale abyste se na tyto události dívali jako na velké možnosti obnovy naší víry, obnovy způsobu, jakým žijeme naše bohaté františkánské charisma. Prosím, najděte takový způsob oslav, který nejlépe odpovídá vašim bratrským společenstvím, životním okolnostem, v nichž žijete, abyste mohli vděčněji, plněji a obnoveněji žít své povolání a poslání.

V souladu s těmito oslavami, které začneme příští rok, bych vás všechny rád znovu pozval k účasti na rohožkové kapitule v roce 2024. Bude to pro Sekulární františkánský řád výsadní okamžik, kdy se můžeme setkat, radovat se, společně se modlit a nechat Boha, aby nás všechny obohatil o zkušenost, která se může přihodit jednou za život.

Na závěr bych se chtěl obrátit na všechny ty naše sestry a bratry, kteří trpí následky války, přírodních katastrof, finančních potíží, rodinných problémů, nemoci nebo jiných těžkostí. Cítím k vám všem zvláštní náklonnost a blízkost a chtěl bych vás všechny povzbudit, že navzdory každé těžkosti má Bůh vše pod kontrolou, zná nás a zná naše problémy. On je na naší straně, spolu s námi. Proto se rozhodl „vzít na sebe lidskou podobu“¹, aby vykoupil svět a ukázal Boží slávu navzdory všem těžkostem a utrpení.

Moji drazí bratři a sestry, všechny vás ve svém srdci zvláštním způsobem přivádím ke Kristu prostřednictvím svých modliteb a děkuji Bohu za každého z vás. Kéž nám všem Bůh dá mír do našich srdcí i ve světě.

Posílám vám, vašim rodinám, vašim bratrským společenstvím přání svatých a pokojných Vánoc a nového roku.

Váš ministr a váš bratr
Tibor Kauser
Generální ministr CIOFS

¹ Filip. 2:7

(Saint Francis) observed with
ineffable eagerness the nativity of
the child Jesus above all other feasts,
declaring that it was the feast of feasts,
whereon God, become a tiny infant,
hung upon a human breast. ...
This name has made him even lisp
words of sweetness, as infants do.
(2Cel 106.)

(San Francesco) al di sopra di
tutte le altre solennità celebrava
con ineffabile premura il Natale
del Bambino Gesù,
e chiamava festa delle feste il giorno
in cui Dio, fatto piccolo infante,
aveva succhiato ad un seno umano. ...
Questo nome era per lui dolce
come un favo di miele in bocca.
(2Cel 106.)

We wish you a Holy Christmas
and a happy New Year,
filled with the blessings of God!

Vi auguriamo un Santo Natale
ed un sereno Anno Nuovo,
pieno di benedizione di Dio!

Tibor Kauser
Ministro generale
Ordo Franciscanus Sæcularis

A.D. 2022

Obsah	str.
Hlavní část Zpravodaje	
<i>Náměty k zamyšlení</i>	
Úvodník: Světlo betlémské hvězdy	1
O světle - Brnard Jan Linhart	2
Slovo Národního duchovního asistenta	3
<i>Náměty k modlitbě</i>	
Modlitba – Mohu se sv. Františkem říct i já	4
<i>Informace z Národní rady</i>	
Zpráva ze zasedání NR	6
Kalendárium na I. čtvrtletí	7
Bratrské setkání - Vranov 2023	7
Národní setkání františkánské rodiny Velehrad pozvánka	8
Jesličky pro Svatý Antonínek	9
Ohlédnutí za podzimním formačním seminářem	9
Svědectví k podzimnímu formačnímu semináři	10
Místo, kde František kázal ptáčkům	10
Výročí Manuela Mattioli	11
Cyrlometodějská pouť, 41. ročník	12
Poděkování z Chorvatska	12
O národní radě s tajenkou	13
Hospodaření NR 6. 9. 2022 – 30. 11. 2022	16
Rozpočet 2023	17
<i>Informace z místních společenství</i>	
Z MBS Brno-kapucíni.....	18
Z MBS Jilemnice.....	18
Z MBS Sokolov	19
Z MBS Čáslav	20
Z MBS Ostrava	20
Z MBS Plzeň – J. Šedivý 9 let ministrem MBS	21
Profes v MBS PMS	23
Tříkrálové setkání na Spořilově - pozvánka	24
Výročí profese	25
<i>Františkánské inspirace</i>	
Oprava mého domu: Cesta sekulárních františkánů v synodální církvi	26
Děčín je Boží	27
Okénko otázek a odpovědí – Počítání lhůt (proticovidová opatření)	28
Dvě výročí Benedikta Holoty – děkovaná mše.....	28
Výzva ke svědectví – Elias Vella	28
Vzpomínka na Františka Reichela	29
Ohlasy čtenářů - Plakat s plačícími	30
Vánoční přání z Jihlavy	31
Dopis generálního ministra Tibora Kausera	32
Formační příloha	
Zpět k evangeliu - formace	2
Čas prosit a děkovat	3
Přílohy	
Národní setkání františkánské rodiny - přihláška a program	
Fotopříloha	

Uzávěrka dalšího čísla Zpravodaje bude 6. 3. 2023.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)